

kunne afholde disse ret store Beløb. De kunne naturligvis rejse disse Penge ved Laan eller paa anden Maade, men det kommer ret uforberedt, og de have jo ellers ingen Steder at tage dem fra. Men det maa de naturligvis finde sig i. Kun kunde jeg ønske, at det Beløb, som altsaa normeres som Begyndelsesgagen, ikke maa blive baaret af Købstæderne alene, hvis de overhovedet ikke kunne blive helt fri for det. Jeg henleder Udvalgets Opmærksomhed paa disse to Ting.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): Jeg takker for den meget velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet af de ærede Medlemmer, som have talt. Jeg skal heller ikke ret længe opholde Debatten, idet jeg til de Enkeltheder, der have været fremdragne, gennemgaaende kan nøjes med at henvise til mine Udtalelser, da jeg nys havde Ordet. Det er derfor kun enkelte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre til de Udtalelser, der ere fremkomme.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) beklagede, at Overlærerlønnen ikke i Lovforslaget er den samme som foreslaaet af Regeringen, men 200 Kr. mindre. Der skal jeg dog erindre om, at Lærerforeningens Andragende til Regering og Rigsdag om en ny Lønningslov havde som Overlærernes Slutløn sat Tallet 4,000 Kr. Overlærernes Begyndelseslønnings er nu i mellemste Skala 2,200 Kr., stigende til 3,100 Kr., og i højeste Skala 2,400 Kr., stigende til 3,600 Kr. I Forslaget er den for den laveste Skala 2,800 Kr., stigende til 3,900 Kr., og for den højeste Skala 3,000 Kr., stigende til 4,200 Kr., altsaa for Overlærere i Byer, hvor man benytter den laveste Skala, en Forhøjelse af Slutlønnen med 800 Kr., i de øvrige, de allerfleste Byer, hvor den højeste Skala benyttes, en Forhøjelse af saavel Begyndelses- som Slutlønnen med 600 Kr. Som det høje Ting vil erindre, er 600 Kr. netop den Forhøjelse af saavel Begyndelses- som Slutlønnen, der i disse Dage er bleven vedtaget for den højere Almenskoles Overlærere og Rektorer, og jeg har derfor ment, henset ogsaa dertil, at den foreslaaede Forhøjelse af henholdsvis 800 Kr. for den laveste Skala og 600 Kr. for den højeste vilde være ogsaa her rimelig og passende.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem udtalte nogen Betænkelighed ved Afskedigelsesparagraffen. Med Glæde hørte jeg det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) udtale sig om denne Sag.

Jeg skal her kun kortelig erindre om, at vi i den nugældende Skolelovs § 23, næstsidste Stykke, have en Bestemmelse om Statskassens stigende Løntillæg, hvorefter ingen Oprykning kan finde Sted til en ny Lønningsstigning, naar vedkommende Skolekommission og Kommunalbestyrelse gøre Indsigelse derimod. Dog kan vedkommende Lærer indanke Sagen til Ministeriets Afgørelse. Det er altsaa ikke en Afskedigelsesparagraf, men en Udsultningsparagraf — kunde man vel kalde den, en Bestemmelse, der lægger det i Kommunalbestyrelsens og Skolekommissionens Haand at indstille og muligt derved forhindre, at en Lærer faar det Løntillæg, han i øvrigt efter Anciennet kunde gøre Krav paa. Man vil altsaa her i den nugældende Skolelov give Kommunalbestyrelsen det Baand paa Læreren, at den kan sige til ham: Ja, du kan blive her, men vi ville forhindre, at du rykker op, og dermed naturligvis gøre sit til, at vedkommende Lærer snarest muligt søger bort derfra og søger at faa et andet Embede. Men foruden denne Bestemmelse indeholder Skolelovs § 18 endvidere en Bestemmelse om, hvorledes et Flertal i Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen an indstille en Lærers Afskedigelse til Ministeriet. I den her foreliggende § 8 er der jo, som allerede gjort opmærksom paa af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds, vedtaget en Række Bestemmelser, som skærpe de Kauteler, der ere tagne i Skolelovs § 18, en saadan Række, at Ministeren, naar den samme Stemning gør sig gældende hos det store Flertal indenfor Kommunalbestyrelsen og indenfor Skolekommissionen imod en Lærer — i de fleste Tilfælde kræves der endogsaa en enstemmig Afgørelse indenfor Skolekommissionen —, allerede efter den nugældende Skolelovs § 18 neppe vilde kunne tage i Betænkning at afskedige vedkommende Lærer, men sikkert vilde føle sig opfordret til at skaffe Beboerne af med den Lærer, der, i hvert Fald paa det Sted, har vist sig umulig. Den foreslaaede Bestemmelse giver ham ikke blot hans Pension, men ogsaa den af ham erhvervede Anciennet, som han vil medføre, naar han kan komme over i et andet Embede, hvor man maaske ser anderledes paa de Forhold, der have gjort hans Gerning umulig paa det paagældende Sted. Det er jo ingenlunde udelukket, at han vil kunne finde Ansættelse et andet Sted. Der har netop i disse Dage i Henhold til Skolelovs § 18 fundet en saadan Af-